

villing for den Del af Udgifterne, som enten er bleven afholdt efter den Tid eller dog vil blive afholdt inden Finantsaarets Udgang. Man ser gjentagne Gange faadanne Bemærkninger i Anmærkningerne som den, at, naar en Post paa Tillægsbevillingslovsforslaget for sidste Sommer andrager f. Ex. — jeg nævner runde Tal — 60,000 Kr., have de 30,000 Kr. ikke kunnet udgives, inden Regnskabets Afslutning for Aaret 1880—81 fandt Sted, hvilket vil sige den 1ste Juli, og derfor følger man ikke 60,000 Kr., men 30,000 Kr. efterbevillet. Dette System synes at være gjældende. Ved nu at bevilge faadanne Poster, vil man dermed indirekte give Regjeringen en Stadsfæstelse, en Godtjendelse af, at den har afholdt den Del af Tillægsbevillingslovsforslagets Udgifter for 1880—81, som ere blevene afholdte, inden Regnskabets Afslutning for nævnte Aar fandt Sted. Det er disse to Virkninger af at vedtage nærværende Tillægsbevillingslov, som den foreligger, som jeg ikke kan unblabe at fremhæve. For det Første vil man ved at bevilge de Udgifter, som alt ere afholdte eller forventes at ville blive afholdte i indværende Aar, støttende sig til Finantslovsforslaget for 1881—82, give Ministeriets Fremgangsmaade med Hensyn til dette Lovforslag en Godtjendelse, og for det Andet vil man ved at bevilge de Udgifter, som have deres Oprindelse i Tillægsbevillingslovsforslaget for 1880—81, men som ikke ere blevene afholdte, før Regnskabet for det nævnte Aar blev afsluttet, give en Godtjendelse af, at Regjeringen har afholdt den øvrige Del af disse Udgifter uden Bevilling for det nævnte Tidspunkt. Jeg er herved gaaet ud fra de Regler, som jeg har kunnet uddrage ved at læse Motiverne til nærværende Lovforslag. Om jeg har opfattet disse Regler rigtig paa ethvert Punkt, kan jeg ikke sige, og der er ogsaa flere Steder i Anmærkningerne, som maa vække en Tvivl, eller, for at udtrykke det paa en anden Maade, der er flere Steder i Anmærkningerne, som tyde paa, at der ikke i alle Tilfælde er fulgt konsekvente Regler. Det vilde derfor ikke have været mere end rimeligt, om det ærede Ministerium, der har forelagt et saa ganske eiendommeligt og exceptionelt Lovforslag som nærværende, havde givet en Udsigt over de Grundsætninger, som ere blevene fulgte saavel med Hensyn til Gjennemførelsen af den midlertidige Finantslov, som med Hensyn til Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag, for at man derved kunde have faaet den Overfigt over Regjeringens Finantsforvaltning i det Finantsaar, der nu er nær ved at løbe ud, som man hidindtil har faaet. I dets Sted indskrænker den høitærede Regjering sig til en Bemærkning paa fire Linier i Tidenden, og den Dplysning, som derti er givet, er jo ikke Mere, end hvad Enhver kunde sige sig. Maaffe den høitærede Finantsminister nu vil tage Anledning af, hvad jeg her har yttret, til under

første Behandling af nærværende Tillægsbevillingslovsforslag at udtale sig nærmere om den Maade, hvorpaa han har anvendt den midlertidige Finantslov, hvilke Regler han har fulgt ved Anvendelsen af den, samt hvilke Regler han har fulgt ved Udarbejdelsen af nærværende Tillægsbevillingslovsforslag, og derigjennem give os en samlet Overfigt over, hvorledes Finantsernes Tilstand for indværende Aar stiller sig efter den Maade, hvorpaa Regjeringen har baaret sig ad. — Foruden de Punkter, som jeg her har tilladt mig at fremdrage i deres Almindelighed, er der et Hovedpunkt i nærværende Lovforslag, som maa vække en vis Tvivl, om det er Regjeringens Hensigt at faae dette Lovforslag gennemført, og det er Opdragelsen af Dyrtidstillæget, og det ikke blot for eet Aar, men for to. Dyrtidstillæget er nu voget op til en Sum af 1,362,000 Kr. paa nærværende Lovforslag, foruden hvad der staar paa Finantslovsforslaget for indværende Aar. Det bliver altsaa over 2 Millioner Kr. i Alt, som vi skulle udvede i Dyrtidstillæg iaar, og hvis det bliver noget ved paa den Maade, kan dette Dyrtidstillæg efterhaanden sluge hele vort Overflud, det Overflud, som Regjeringen har tænkt at give en anden, ogsaa meget interessant Anvendelse. Men jeg maa antage, at, naar Regjeringen i Sommer lod Dyrtidstillæget for 1880—81 falde i den første af de to overordentlige Samlinger og ikke gjenoptog dette Spørgsmaal i den anden, og nu, efter paa den Maade at have ladet Sagen hvile, falder paa at indsette det paa nærværende Lovforslag, som ikke engang angaar Aaret 1880—81, men Aaret 1881—82, er det neppe Regjeringens Hensigt, ialtsald ikke dens Forventning, at et saadant Lovforslag kan gennemføres her i Folkethinget. Den høie Regjering maa jo kunne sige sig selv, at det allerede maa være meget vanskeligt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, at faae det af Regjeringen foreslaaede Dyrtidstillæg gennemført for det kommende Finantsaar; men skulde man ovenikjøbet gaa to Aar tilbage og tage Konfliktten paa en Lov, hvor Folkethinget jo ikke behøver at sky nogen Konflikt, thi Tillægsbevillingsloven har Folkethinget ikke i nogen Henseende nogen Nødvendighed for at tilveiebringe, ligger det nært at antage, at den høie Regjering har forelagt hele dette Tillægsbevillingslovsforslag, ikke saa meget for at faae den gennemført som snarere for at søge en Dækning i, at den dog har forelagt den. Den største Del af de Udgifter, som findes paa nærværende Tillægsbevillingslovsforslag, ere jo allerede afholdte paa forventet Tillægsbevilling, og maaffe den høitærede Regjering opfatter Sagen saaledes, at, naar den forelægger et Tillægsbevillingslovsforslag, har den dermed gjort sin Skyldighed, og saa er det et underordnet Spørgsmaal, om en saadan Tillægsbevillingslov bliver vedtagen. Det synes at fremgaa af Regjeringens Fremgangsmaade ifjor, og det bestyrkes ved den Maade, hvorpaa Regjeringen